

Publicerad 2006-10-14 00:14 av Jukebox

KLuddklass

Jag läser igenom det jag skrivit

och blir förundrad av att så många texter handlar om dig.

Att du, med ditt helt jämna humör, alltid samma, har kunnat göra ett sådant intryck på mig, med mina humörsvängningar.

Vet du, det var du som lärde mig vara glad för mina humör. Att vara ledsen är fasiken inte roligt, men tack vare de mindre muntra dagarna har jag förnuft nog att uppskatta de riktigt glada. Och jag är så glad att jag är nyfiken. Jag är så glad att jag stör folk med mitt sätt. Jag är så glad att jag kan med att skrika i korridorerna. Att jag får skratta hur högt jag vill. Att jag får konstiga blickar när jag ligger under min röda filt från IKEA på golvet i salen med det smutsiga golvet. Jag är överlycklig att folk har en anledning att höja på ögonbrynen och skaka ogillande på huvudena åt mig. Att jag tar åt mig av allt elakt som sägs, så att jag kan bli ännu gladare åt de komplimanger man får. Jag vill inte gå runt och låta allting abra flyta ihop, vara varken lycklig eller olycklig hela tiden. Inte le, inte gråta, bara vara, låta hela veckan, månaden, året vara en lång sträcka av gråa vardagar. För att låta de färgglada dagarna vara så glada som de är, måste man måla andra dagar i helsvart, och det är jag glad att jag gör, så jag får njuta av härligheten de dagar som jag vill \"måla hela världen lilla mamma\"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jukebox med Poeter.se id #5630 innehar upphovsrätten